

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2022 r. – TZ/Rada**(Sprawa T-803/22)**

(2023/C 63/81)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* TZ (przedstawiciel: J. Jansen, adwokat)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie i uwzględnienie zarzutów podniesionych w ramach niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności Rozdziału III rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii ⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”);
- ewentualnie stwierdzenie nieważności art. 15 zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim przepis ten dopuszcza retroaktywne pobieranie składki solidarnościowej za rok 2022 r.;
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenie zostało błędnie przyjęte na podstawie art. 122 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz powinno być zostać przyjęte przez Radę jednogłośnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą, ponieważ zaskarżone rozporządzenie zawiera przepisy podatkowe.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżone rozporządzenie stanowi naruszenie zakotwiczonego w art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej konwencji praw człowieka i w art. 17 Karty praw podstawowej Unii Europejskiej prawa własności oraz obowiązujących w Unii Europejskiej zasad legalności i pewności prawa w zakresie, w jakim akt ten dopuszcza wsteczne stosowanie jego przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. z 2022, L 261 I, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2022 – Polska/Komisja Europejska**(Sprawa T-830/22)**

(2023/C 63/82)

*Język postępowania: polski***Strony***Strona skarżąca:* Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i S. Żyrek, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej zawartych w pismach z dnia 12 października 2022 r. ⁽¹⁾ i 23 listopada 2022 r. ⁽²⁾, dotyczących potrącenia należności z tytułu dziennych kar pieniężnych zasądzonych w postanowieniu Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 października 2021 r. (Komisja/Polska, C-204/21 R, EU:C:2021:878) w odniesieniu do okresu od dnia 15 lipca 2022 r. do dnia 29 sierpnia 2022 r.,

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 101 i art. 102 w związku z art. 98 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁾ poprzez zastosowanie procedury odzyskiwania należności w drodze potrącenia, pomimo że postanowienie z dnia 27 października 2021 r. nakładało kary dzienne w okresie do dnia wykonania postanowienia Wiceprezesa Trybunału z dnia 14 lipca 2021 r. ⁽⁴⁾, zaś z dniem 15 lipca 2022 r. przestały być stosowane przepisy, których zawieszenia stosowania wymagało postanowienie z dnia 14 lipca 2021 r.

⁽¹⁾ Pismo Komisji Europejskiej z dnia 12 października 2022 r., Ref. ARES(2022)7041596.

⁽²⁾ Pismo Komisji Europejskiej z dnia 23 listopada 2022 r., Ref. ARES(2022)8087579.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz. U. 2018, L 193, S. 1).

⁽⁴⁾ Postanowienie Wiceprezesa Trybunału z dnia 14 lipca 2021 r., Komisja/Polska, C-204/21 R, EU:C:2021:593.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2022 r. – TO/EUAA

(Sprawa T-831/22)

(2023/C 63/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: TO (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Azyłu (EUAA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi i w konsekwencji;
- stwierdzenie nieważności decyzji podjętej przez [poufne] ⁽¹⁾, z dnia [poufne] o rozwiązaniu umowy skarżącej o sygnaturze [poufne], która weszła w życie tego samego dnia, doręczona skarżącej w dniu [poufne];
- nakazanie pozwanej zapłaty świadczenia tymczasowego za szkodę majątkową i niemajątkową w łącznej kwocie 45 000 EUR z zastrzeżeniem jej zmiany w toku postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1d, 1e ust. 2, art. 12, 12a, 17 ust. 1 art. 22a i 25 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej stosowanego analogicznie do pracowników kontraktowych na podstawie art. 10 i 11 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, a także naruszenia art. 8, 31 ust. 1, art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾ z dnia 11 września 2013 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999.